

BILAG A1

Ulrik Bie: ”EU tager historisk skridt – men sender aftalen vores penge i et stort italiensk hul?”

Berlingske. 22.7.2020. Uddrag.

Ulrik Bie er økonomisk redaktør på Berlingske.

EU's nye store genopretningsfond skal sætte gang i europæisk økonomi. En slags moderne Marshallplan, der mest skal komme Sydeuropa til gavn. Vil de mange penge blive brugt på at holde skibet flydende lidt endnu?

Alt afhænger af øjnene, der ser. Hvis man ønsker et svagt og delt Europa, var den store aftale om budget og en genopretningsfond en dårlig nyhed. Hvis man tror på, at et stærkt og velfungerende Europa er i dansk interesse, har de seneste måneder været bemærkelsesværdige og måske lidt håbefulde. Hvis man bekymrer sig om, hvorvidt de mange støttemilliarder vil drukne i fnidder og gå til italienske skattenedsættelser, er der fortsat mange uafklarede spørgsmål. Det betyder også, at vi reelt set ikke ved, om den store europæiske forbrødring er en ny start eller en forspildt chance for at gøre Europa relevant i den moderne globale økonomi.

Modkrav om reformer forekommer vage. Omdrejningspunktet i genopretningsfonden er, at vi nu skal stole på italienske politikeres løfter og EU-Kommissionens rygrad. Med genopretningsfonden forsøger man at give en massiv saltvandsindsprøjtning til især Italien. Det er i sig selv et prisværdigt formål efter en krise, der har blotlagt de enorme økonomiske og strukturelle forskelle i det nordlige og sydlige Europa.

Fordelingen af midlerne vil blandt andet blive baseret på tabet i økonomisk aktivitet i år og næste år. Det betyder også, at Danmark og de andre lande i nord med en forholdsvis mild recession vil få mindre ud af fonden, end hvad EU's traditionelle fordelingsnøgler normalt vil berettige til. Det tab overstiger nok den ekstra rabat, som statsminister Mette Frederiksen (S) har opnået på det almindelige budget.

Det allervigtigste spørgsmål, nemlig om EU vil stå stærkere som økonomi i 2030 som følge af fondens oprettelse, er ubesvaret. Det ændrer dog ikke på, at EU på et tidspunkt med Trump og Brexit har vist sig historisk handlekraftigt. At de europæiske lande har udvist en forståelse for, at vores økonomier og velstand er afhængige af, at alle både løftes. Den europæiske flotille¹ kommer ikke fremad, hvis halvdelen af bådene bruger alle kræfter på at tømme vand ud.

EU kommer som institution også ud af krisen med et styrket mandat. EU's muligheder for at rejse sine egne ressourcer har taget et kvantespring. Det betyder en helt ny magt til EU som institution.

Det kan man så glæde sig eller bekymre sig over, men ligegyldigt hvad gør vi klogt i at deltage mere aktivt i den europæiske debat. Det gør man som medlem af euroen. Sidder vi helt tæt på bordkanten, kan vi sammen med Holland, Finland og Østrig (og de baltiske lande) løbende stille krav om finanspolitisk ansvarlighed.

¹ Flotille betyder flåde.